

Waddenexcursie 2001

Zoals in de vorige Strandloper al aangekondigd, gaat de Waddenexcursie dit jaar naar Ameland. Misschien een mooie gelegenheid om velduilen te zien, naast al het andere moois van de Wadden.

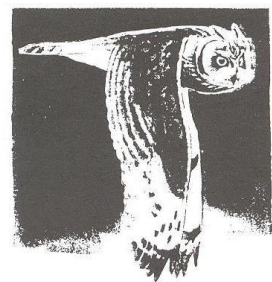
In het weekend van 31 augustus t/m 2 september logeren we in het huis van de familie Kienstra in Buren. We vertrekken vrijdag aan het eind van de middag, zondagavond zijn we weer thuis. Voor de zaterdag en de zondag worden fietsen gehuurd.

Noteer het weekend in je agenda en geef je tijdig (liefst voor half juli) op via overmaking van F 125,- op gironummer 25.73.795 ten name van de penningmeester Vogelbescherming Noordwijk, onder vermelding van "Waddenexcursie 2001".

Het belooft echt wad bijzonder te worden.

George Hageman tel. 3617510

Pieter de Jong tel. 3613532

illustratie: Siegfried Woldhek

Wilde zwanen boven de IJssel

Koene Vegter

Jaarlijks organiseert de Vereniging voor Natuur- en Vogelbescherming Noordwijk een aantal boeiende excursies.

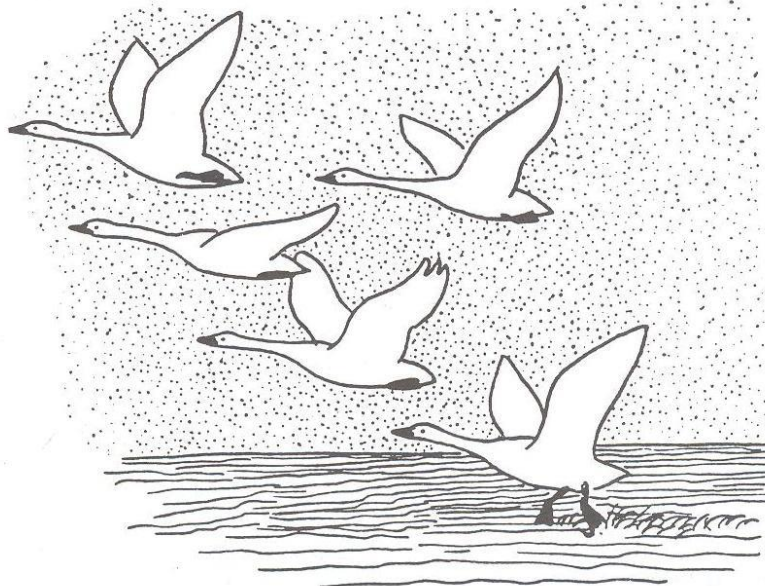
De meeste komen elk jaar wel weer terug: de Wadden, waterleidingduinen, ganzenexcursie richting Zeeland, maar sommige hebben een unieker karakter. Zo vond op zondag 25 februari 2001 na ruim 5 jaar weer eens een tocht richting Gelderse IJssel plaats. Een twintigtal winterharde leden, dat zich niet had laten afschrikken door Krol's ijzelijke weersvoorspellingen, stond reeds om half acht 's ochtends klaar voor vertrek bij het Jan Verwey Natuurcentrum.

Voorzitter Jelle van Dijk reikte iedereen een keurige routebeschrijving met toeristische bijzonderheden, te aanschouwen vogelsoorten en een gemarkeerde Gelderse kaart uit en nestelde

zich bekwaam aan de kop van de kleine autostoet. Ongetwijfeld speelde hierin mee dat bij de laatste, Zeeuwse excursie het deelnemersveld danig uit elkaar was geslagen, waar niet iedereen zich even happy bij bleek te voelen. Geenszins zo deze keer, want keurig achtervolgden wij elkaar langs de IJsselse uiterwaarden. Echter waar dit grillig pad werd verlaten en nog slechts vermeld stond: via Oost-Flevoland weer naar huis, raakte de equipe van Leo Schaap, waartoe ook schrijver dezes behoorde, het spoor bijster en belandde na een nipt bezoek aan Elburg ergens in de onderbuik van Lelystad hopeloos in de modder. Maar dan zijn we al aardig aan het eind van de excursie en uiteindelijk zijn ook wij weer heelhuids thuis gekomen, dus terug naar het begin.

Dat was een eerste stop bij Voorst bij een oude middeleeuwse kerk die op dit vroege tijdstip van een uur of negen nog slechts door tientallen

kauwen bezocht werd. Onze aandacht werd vooral getrokken door een aanpalend ooievaarsnest, reeds of waarschijnlijk nog bewoond door een tweetal ooievaars. Een enkeling vroeg zich af of na de kerk op deze carnavalszondag ook de kroeg bezocht zou worden, maar dat was voorlopig uiteraard niet aan de orde. Wel startte vanaf dit punt een langdurige

Zwanen

dijkentocht met steeds korte stops onder zeer wisselende weersomstandigheden, waarbij blauwe luchten en felle sneeuwjachten elkaar afwisselden. Aan vogels daarbij geen gebrek. Alle voorgeschotelde watervogels hebben wij ook gezien: wilde zwanen, kolganzen, pijlstaarten, tafeleenden, smienten, wintertalingen, zaagbekken, nonnetjes, brilduikers, om er enkele te noemen. De enige van het lijstje die wij misten was de kleine zwaan, maar dat kwam volgens kenner Kees Verwey omdat dit eigenlijk niet de goede biotoop was voor kleine zwanen, dus dat moeten voorzitter en secretaris nog maar eens uitpraten. Bijzondere waarnemingen waren er ook: de eerste groep grutto's vanuit het zuiden gearriveerd werd door Ton Swanen gespot, die zoals altijd wel meer speciale waarnemingen wist te doen. Op een ijslaagje werd een groepje waterpiepers gesignaleerd, waarvan het bijzondere is dat ze nu juist naar het noorden trekken. Soms kan ook een eenvoudige vogel tot een verhit debat leiden bij de clubleden. Zo werd in een struik bij een boerderij een clubje mussen waargenomen, volgens de een beslist ringmussen - kijk maar naar die bruine kopjes, volgens de ander gewone huismussen. In zulke gevallen hanteert voorzitter van Dijk dan zijn

onverbiddelijk zwaard, deze keer ten gunste van de huismussen. Een grote groep meerkoeten leidde tot les in schattingen. De een dacht rond de 100, de ander meer richting 200, maar een nauwkeurige telling van Jelle bracht het getal op 280 met zijn kanttekening dat vogelschattingen altijd te laag zijn. Wel hele vreemde vogels kwamen wij langs

de dijk tegen in de vorm van een ploegje klootschutters. Gelukkig konden ze ons mondeling de eerste beginselen van hun merkwaardige balspel uitleggen, maar wij gingen al gauw verder naar andere exoten, die wij in een naast de dijk gelegen vijvertje aantreffen: Indische gans, Roodhalsgans, Keizergans en Goudfazant. Hoewel Jelle van Dijk exoten meestal niet meetelt, liet hij deze fraaie combinatie toch niet aan zijn aandacht ontsnappen. Hoewel Jan Jacobs met zijn telescoop talloze knotwilgen afspeurde konden wij uiteindelijk toch geen steenuiltje noteren. Er moet iets te wensen overblijven.

Al met al konden wij op deze fraaie dag waarop we ook nog een stop met snert maakten in een café

te Walsum een zestigtal soorten noteren, waarbij ik als persoonlijk gegeven kan melden dat mijn totaal op de Nederlandse soortenlijst dankzij een bescheiden aanvulling precies op 200 kwam. U ziet ook de beginnende vogelaar vordert gestaag. Besluiten wil ik met een routinier, de vanouds bekende Jac. P. Thijsse die in het Verkade album Onze Groote Rivieren uit 1938 over dit gebied het volgende zegt:

'De wijde wereld van de uiterwaarden langs den Gelderschen IJsel met zijn wielen en walen, kribben en dijken levert ons nog altijd een landschap dat ons boeit, niet alleen door groote schilderachtigheid, maar ook door een rijk leven van planten en dieren. En zoo is dan dit rivierenlandschap voor menschelijk geluk, voor verrijking van geest en gemoed, voor het scheppen van innig welbehagen op zijn minst evenveel waard als de bosschen en de heide, de duinen en de plassen.'

En na onze tocht kan ook een Noordwijker dit niet meer tegenspreken.